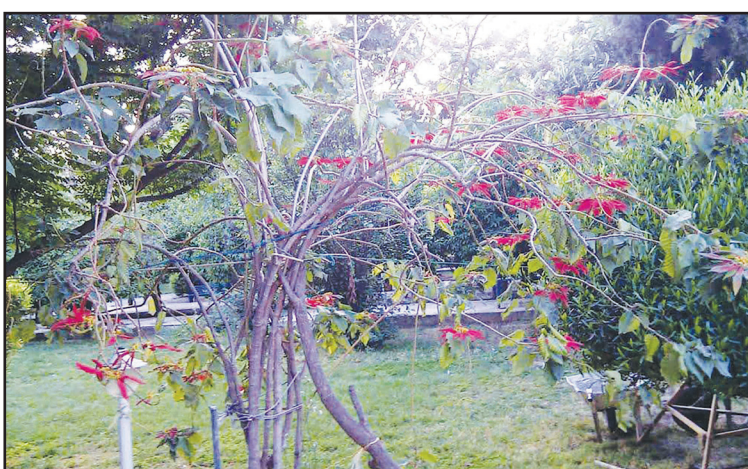
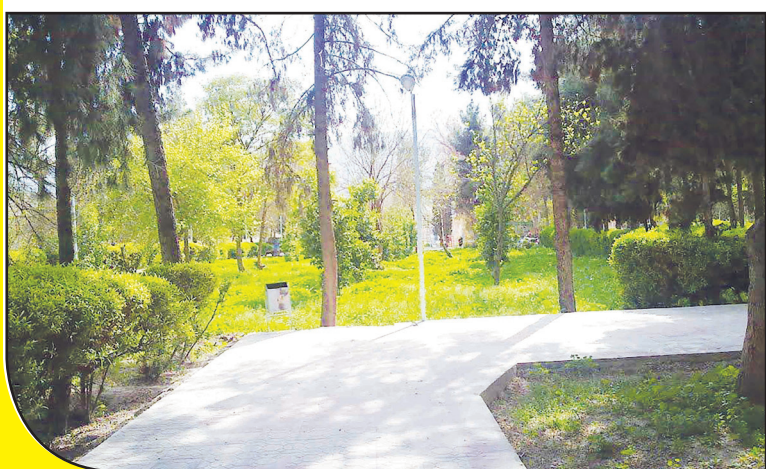
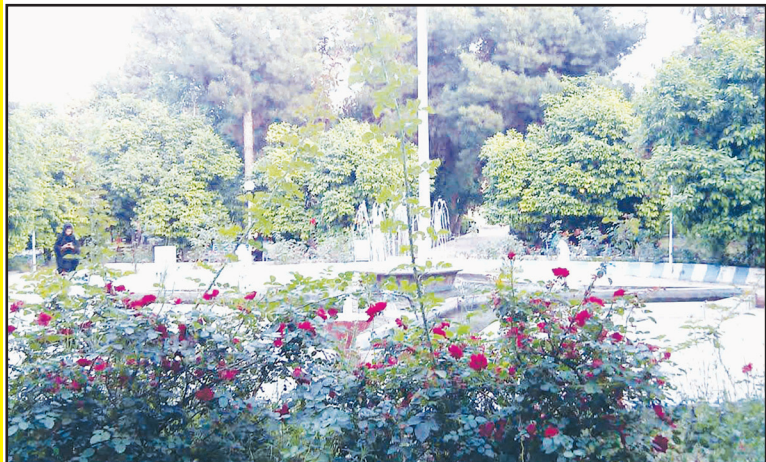

باغ نظر کازرون

خواجه علی قلی خان افشار، در سال ۱۱۵۰ هجری قمری، در جنوب غربی شهر کازرون و به فاصله کمی از شهر، باغی احداث کرد که چون تاریخ آن با کلمه‌ی (نظر) مطابقت داشت، به باغ نظر موسوم و معروف گردید.

این باغ یکی از جاذبه‌های دیدنی و نیز آثار تاریخی کازرون به‌شمار می‌آید.

باغ نظریه واسطه‌ی زیبایی و خرمی‌اش در فصول سال، محل استراحت و پذیرایی و خواب گاه بسیاری از شاهان و شاه زادگان و حکام و بزرگان و دیگر رجال ایران و فارس و کشورهای خارجی بوده است که به‌محض ورود به کازرون، به باغ نظر وارد می‌شده‌اند.

نام این باغ بانام نارنج و بهارنارنج عجین است.

باغ نظر، دارای چهار خیابان است که در یک تقاطع به‌صورت چهارراه، همدیگر را قطع می‌کنند.

طول خیابان بزرگ حدود ۲۰۸ متر و طول خیابان کوچک‌تر حدود ۱۳۵ متر است. در حواشی خیابان‌های مزبور درخت نارنج زیادی به‌رديف غرس شده که بر زیبایی باغ افزوده است.

مساحت باغ نظر را نیز ۵/۳ تا ۵ هکتار نوشته‌اند و درختان آن عموماً مرکبات، به‌خصوص درخت نارنج، بکریایی، انار و خرما است.

وجه تسمیه باغ نظر این است که اگر نظر را به حروف ابجد تبدیل سازیم سال ساخت این باغ به دست می‌آید یعنی سال ۱۱۵۰.

ژنرال سایکس (Sykes) انگلیسی در کتاب (هشت سال در ایران) درباره‌ی این باغ می‌نویسد: (در این باغ، طرفین خیابانی که دوپست متر طول آن است، درخت نارنج غرس شده که در هیچ کجا نظیر ندارد).

در کنار درب ورودی و قدیمی باغ نظر، گودال عمیقی بود که در سال ۱۳۱۰ هجری قمری، به‌وسیله‌ی حسن قلی خان (نظام‌السلطنه) احداث‌شده و ماده‌ی تاریخ آن، اثر شیخ محمدخان ایزدی کازرونی، روی یک قطعه‌سنگ مرمر و بر پیشانی باغ، نصب گردیده بود. این گودال عمیق از آب قنات پر می‌شد و به‌صورت دریاچه‌ی مصنوعی نسبتاً کوچکی درآمده بود و خیلی زیبا و تماشایی بود.

این دریاچه یا برکه، بعدها خشک و بی‌مصرف ماند که به (گود باغ نظر) معروف بود و در سال‌های اخیر از آوار پر شده و روی آن بناهای مسکونی ساخت شده است. در سمت راست درب چوبی سابق باغ نیز آب‌انباری بود که بعد از خشک شدن برکه‌ی مزبور، بناشده بود که در تعمیرات و تغییرات جدید باغ، آب‌انبار مزبور هم از میان‌رفته است.

منبع:

<http://g-sh-k.blogfa.com/post-83.aspx>

<http://fa.wikipedia.org>

<http://www.aryantalk.com/showthread.php 6899>

<http://www.kazeroonema.ir/fa/vip/txt/189/1125>

خواجوی کرمانی

آرامگاه خواجوی کرمانی در شمال شیراز، در دامنه کوه صبوی و در ابتدای جاده شیراز به اصفهان، در تنگ الله‌اکبر قرار گرفته است. این آرامگاه در سال ۱۳۱۵ شمسی با اعتبارات اداره فرهنگ فارس در این منطقه ساخته شد.

این آرامگاه بر دروازه قرآن مشرف است. آب چشمه معروف رکناباد نیز از کنار مقبره خواجو می‌گذرد.

محل آرامگاه در محوطه‌ای بدون سقف قرار دارد. در وسط صفا آن سنگ‌قبری است که بالای آن محراب است و برآمدگی دارد.

روی این سنگ کتیبه‌ای که بیانگر قبر خواجوی کرمانی باشد وجود ندارد. فقط بالای سنگ عبارت: کل من علیها فان و یقی وجه ربک ذوالجلال و الاکرام به خط ثلث نوشته‌شده است.

دو ستون سنگی کوتاه در بالا و پایین قبر قرار دارد که طبق رسم آن زمان در بالا و پایین قبور عرفا و شعرا وجود داشته است.

در سال ۱۳۳۷ خورشیدی اداره باستان‌شناسی فارس یک اتاق در قسمت شمالی آرامگاه ساخت.

در پیشانی این اتاق دو غزل از غزلیات خواجو به خط نستعلیق بر روی کاشی‌ها نوشته‌شده است: دوش می‌کردم سؤال از جان که آن جانانه کو؟ گفت: بگذر زان بت پیمان‌شکن پیمانه کو صیحه‌م دل را مقیم خلوت جان یافتم از نسیم صبح بوی زلف جانان یافتم. اکنون این اتاق به فرهنگسرای خواجو تبدیل‌شده است.

سه غار بالاتر از مقبره خواجو به چشم می‌خورد. یکی غاری است که محل عبادت مشایخ بوده و خواجو نیز مدتی در آنجا به عبادت مشغول بوده است.

غار دیگر در دهانه آن طاقی ضریبی از نوع طاق کجاوه‌ای از سنگ و آجر زده‌شده محل قبر خواجه عمادالدین محمود، وزیر معروف شاه شیخ ابواسحاق اینجا است.

نقش برجسته‌ای در کنار این غار قرار دارد که نمایانگر از جنگ رستم و شیر است که به دستور حسینعلی میرزا فرمانفرمای فارس در سال ۱۲۱۸ هجری قمری ساخته‌شده است.

در کنار آن نیز نقش برجسته ناتمامی از فتحعلی شاه قاجار و دو تن از پسرانش به چشم می‌خورد. در دو طرف این نقش برجسته دو نیم ستون به سبک ستون‌های دوره زندیه در درون کوه کارشده است.

در سال ۱۳۷۰ با تلاش دانشکده ادبیات دانشگاه کرمان، کنگره بزرگداشت خواجو در کرمان برگزار شد و مراسم اختتامیه این کنگره در شیراز انجام شد.

آرامگاه خواجو به همت شهرداری شیراز و استانداری فارس، مرمت و بازسازی شده که شامل بازسازی کف و بدنه و ایجاد یک سری دیواره‌های عمودی با مصالح سنگ است. مجسمه‌ای از سروصورت خواجه که از سنگ تراشیده شده، در این مکان قرار گرفته است.

بنای آرامگاه خواجوی کرمانی به شماره ۹۱۶ در فهرست آثار تاریخی به ثبت رسید.

منبع:

http://tebyan-zn.ir/News-Article/tourism/travel_turism_in_iran/Fars_Province/2010/10/16/6437.html

<http://www.mardomsalari.com/template1/News.aspx NID=123931>

